

С. Струпецъ.

Селото Струпецъ е край рѣката Тунджа, срѣщу Бинкосъ, и при политѣ на срѣднегорскитѣ тукъ височини. Името му е чисто българско — отъ глагола струпвамъ. Самото название на това село говори и за обстоятелствата, при които е направено. Околнитѣ му заселища носятъ турски имена: Бинкосъ, Карасърлий, Алобасъ, Икисча, Дерменъ-Дере, Джиново и т. н.

За българското минало на това заселище много малко се знае, защото днешнитѣ му поселенци сж все прѣселенци отъ околнитѣ села. Първитѣ му жители, които сж били българи, както се види и отъ названието му, сж били разпилени отъ турцитѣ и замѣстени отъ тѣхъ. До освобождението, селото е било населено прѣдимно съ турци.

Слѣдъ изселването на турцитѣ Струпецъ наново се заселва съ българи отъ близкитѣ села Терзобасъ, Конаре, Оризари, Козосъ-Мъде и т. н. За българското минало на тоя край може да се сжди отъ самото му рѣдко днесъ име и отъ близостъта му до срѣдновековнитѣ заселища и крѣпостъ, съотвѣтно при „Касабата“ (между Тунджа и Дерменъ-Дере) и Кале-Баиръ, на изтокъ отъ Струпецъ. Не липсватъ слѣди отъ старъ пѣтъ между селото и Кале-Баиръ.¹⁾

За названието Струпецъ ср. село Струпенъ въ бѣлослатинска околия; с. Струпино, воденска каза, Македония, и с. Струпецъ, въ врачанска околия.

Сливенското село Струпецъ и до днесъ нѣма черква. Училището му е отъ 1882 г.

Селото брои 66 сгради и 507 жители.

¹⁾ Надъ с. Струпецъ се забѣлѣзватъ слѣди отъ стари зидове, наричани хисаря. На върха на надвѣсеня тукъ Срѣднегорски хълмъ има процѣпъ въ скала, която се нарича Дупката. До самия отворъ на процѣпа личи издѣлбано копито. Споредъ вѣрването на околнитѣ селени, тукъ въ старо врѣме имало „синджиръ“, висящъ на долу, а сега билъ срастналъ съ скалитѣ. Между горнитѣ развалини (зидове, тухли, плочи и т. н.) често били намирани монети.